

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 19

van **FREYA PERDAENS**

datum: 29 november 2019

aan **BENJAMIN DALLE**

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

Jeugdwerkinitiatieven - Middelen en subsidies

In de beleidsnota Jeugd 2019-2024 maakt de minister onderscheid tussen vier niveaus van jeugdwerkinitiatieven: "Zicht krijgen op de jeugdwerksector kan vanuit een aantal verschillende invalshoeken. Ten eerste kunnen jeugdwerkinitiatieven ingedeeld worden volgens hun werkingsgebied. Hier zijn vier niveaus te onderscheiden: lokaal jeugdwerk, bovenlokaal jeugdwerk, Vlaams jeugdwerk en internationaal jeugdwerk. Het lokaal jeugdwerk is het sterkst uitgebouwd. Volgens de lokale vrijetijdsmonitor waren er in 2017 6.392 lokale jeugdwerkinitiatieven in Vlaanderen. Met bovenlokaal jeugdwerk wordt het jeugdwerk bedoeld dat het lokale niveau overstijgt, maar ook niet gericht is op de hele Vlaamse Gemeenschap. Dit jeugdwerk werd in het verleden opgevolgd en ondersteund door de provincies. Sinds 1 januari 2018 is dit echter een bevoegdheid van de Vlaamse overheid."

Over het bovenlokaal jeugdwerk geeft de minister nog extra aandacht in zijn operationele doelstelling 2.1: "Het decreet bovenlokaal jeugdwerk komt in 2020 op kruissnelheid. De geprofessionaliseerde jeugthuizen en de geprofessionaliseerde werkingen met kinderen en jongeren met een handicap kunnen hun werking en/of projecten verder uitbouwen op basis van de vierjaarlijkse subsidiëring die ze vanaf 2020 ontvangen. De vrijwillige werkingen met kinderen en jongeren met een handicap kunnen voor de eerste keer een projectsubsidie aanvragen. De uiterste (jaarlijkse) indiendatum hiervoor is 1 februari. Ten laatste op 1 juni 2020 kunnen de werkingen met maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren en de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden rond jeugd hun dossier indienen voor een zesjaarlijkse subsidiëring. Voor de werkingen met maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren die zijn opgenomen in artikel 13 van het decreet, is 2020 het laatste jaar dat ze de facultatieve subsidie ontvangen. Eind 2020 zullen alle subsidielijnen dus opgestart zijn."

1. Kan de minister een overzicht geven van de middelen waarin voorzien wordt, opgedeeld in de vier niveaus lokaal jeugdwerk, bovenlokaal jeugdwerk, Vlaams jeugdwerk en internationaal jeugdwerk? Graag een overzicht van 2018 tot en met 2024.
2. Wat is de impact van het decreet bovenlokaal jeugdwerk over de jaren heen? Hoeveel euro gaat er naar het bovenlokaal jeugdwerk in 2018 tot en met 2024? Over welke jeugdwerkinitiatieven werden de subsidies verdeeld in 2018 en 2019?

BENJAMIN DALLE

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

ANTWOORD

op vraag nr. 19 van 29 november 2019

van **FREYA PERDAENS**

1. Een financieel overzicht geven tot en met 2024 is niet mogelijk gezien er nog geen Vlaamse begroting is opgemaakt voor de jaren 2021, 2022, 2023 en 2024. In bijlage 1 vindt u een overzicht van de gevraagde cijfers voor de jaren 2018 tot en met 2020.
2. Zoals ik in mijn beleidsnota aangeef, komt het decreet bovenlokaal jeugdwerk pas in 2020 op kruissnelheid. Het is dan ook onmogelijk om momenteel een uitspraak te doen over de impact van het decreet bovenlokaal jeugdwerk. Daarnaast is het ook hier onmogelijk om cijfers te geven voor de periode 2021-2024. In bijlage 2 vindt u wel een overzicht van de subsidies voor de periode 2018-2020.

BIJLAGE

[Overzicht van de subsidies 2018-2020 en overzicht van de jeugdwerkinitiatieven](#)

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 11
van **FREYA PERDAENS**
datum: 22 november 2019

aan **BENJAMIN DALLE**
VLAAMS MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

Jeugdmonitor - Uitrol door gemeenten

In september 2017 stelde de toenmalige minister van Jeugd de jeugdmonitor voor. Met deze tool zijn lokale besturen in staat om te peilen wat de noden van kinderen en jongeren zijn in hun gemeente of stad. Hiermee willen zij de lokale besturen helpen om werk te maken van een kindvriendelijk, lokaal beleid. Zo kan de participatie van kinderen en jongeren verhoogd worden en tegelijkertijd krijgen lokale besturen meer informatie over de verwachtingen van hun jongste burgers. De jeugdmonitor werkt op basis van anonieme bevragingen en wordt volledig gratis aangeboden door de Vlaamse overheid.

1. Hoeveel gemeenten hebben ondertussen een account aangevraagd? Welke gemeenten waren dit, en op welke datum gebeurden de aanvragen?
2. Welke gemeenten hebben reeds een bevraging opgesteld?
3. Hoeveel gemeenten hebben die bevraging reeds uitgevoerd? Graag een overzicht van de gemeenten die het uitgevoerd hebben.
4. Hoeveel gemeenten hebben reeds acties aan de bevraging gekoppeld om hun beleid kindvriendelijker te maken? Graag een overzicht van die gemeenten.

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 22 november 2019

van **FREYA PERDAENS**

1. Op 2 december 2019 hebben 65 gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie een account aangemaakt voor de Jeugdmonitor.
Het betreft volgende gemeenten: Aalst, Aartselaar, Affligem, Antwerpen, Berlare, Bonheiden, Buggenhout, De Haan, Dendermonde, Destelbergen, Diest, Diksmuide, Dilsen-Stokkem, Erpe-Mere, Evergem, Genk, Geraardsbergen, Harelbeke, Hasselt, Herentals, Heusden-Zolder, Knokke-Heist, Kontich, Kortenberg, Kortrijk, Kruisem, Lanaken, Lebbeke, Lede, Lennik, Leuven, Liedekerke, Lint, Lokeren, Lummen, Maasmechelen, Mechelen, Menen, Merelbeke, Mol, Mortsel, Nazareth, Olen, Oostende, Opwijk, Oudenburg, Oudsbergen, Peer, Ravels, Rumst, Sint-Niklaas, Sint-Truiden, Staden, Temse, Tongeren, Torhout, Turnhout, Vleteren, Vosselaar, Wetteren, Wichelen, Wortegem-Petegem, Zele, Zoersel, Zottegem en Zuienkerke.
Het systeem kan de datum van registratie helaas niet genereren.
2. Op 2 december 2019 hebben 40 gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie een bevraging opgesteld.
Het betreft volgende gemeenten: Aartselaar, Bonheiden, De Haan, Dendermonde, Destelbergen, Diest, Diksmuide, Dilsen-Stokkem, Evergem, Genk, Geraardsbergen, Harelbeke, Herentals, Heusden-Zolder, Kontich, Kortenberg, Kortrijk, Kruisem, Lebbeke, Lennik, Leuven, Lint, Lokeren, Lummen, Maasmechelen, Mechelen, Mortsel, Olen, Oudsbergen, Ravels, Rumst, Sint-Niklaas, Temse, Tongeren, Torhout, Turnhout, Vosselaar, Wichelen, Wortegem-Petegem en Zottegem.
3. Op 2 december 2019 hebben 30 gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie al minstens één bevraging uitgevoerd.
Het betreft volgende gemeenten: Dendermonde, Destelbergen, Diest, Diksmuide, Evergem, Genk, Harelbeke, Herentals, Heusden-Zolder, Kontich, Kortenberg, Kortrijk, Kruisem, Lebbeke, Lennik, Leuven, Lint, Lokeren, Lummen, Maasmechelen, Mechelen, Mortsel, Olen, Oudsbergen, Sint-Niklaas, Temse, Tongeren, Torhout, Wortegem-Petegem en Zottegem.
4. De gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie hebben de volledige autonomie om met deze bevragingen aan de slag te gaan. Ik kan dan ook geen algemeen overzicht geven van de gemeenten die op basis van de resultaten van de bevragingen acties opzetten rond het realiseren van een kindvriendelijk beleid.

11-03-2020

Vergadering Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

**Vraag om uitleg van Freya Perdaens aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de projectsubsidies aan vrijwilligersorganisaties in het kader van het bovenlokaal jeugdwerk met kinderen en jongeren met een beperking
- 1742 (2019-2020)**

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): Minister, de Vlaamse Regering kan jaarlijks projectsubsidies toekennen aan vrijwilligersorganisaties om een bovenlokaal jeugdwerkaanbod met kinderen en jongeren met een handicap te organiseren tijdens de schoolvakanties of tijdens het schooljaar. Dit werd dit jaar voor het eerst opengesteld.

De huidige aanvragen moesten uiterlijk op 1 februari 2020 worden ingediend. De subsidie bedraagt maximum 5000 euro. De minister beslist uiterlijk op 1 april over de subsidieverdeling. Bij een gunstige beslissing wordt ook het toe te kennen subsidiebedrag meegedeeld.

Uit een schriftelijke vraag die ik eerder stelde, bleek dat slechts vijf organisaties een aanvraag indienden, voor in totaal 19.965 euro. Dat betekent dat er genoeg middelen zijn om al deze aanvragen middelen toe te kennen. Het is spijtig, zo niet verontrustend, dat er slechts vijf organisaties een aanvraag indienden. Er zijn veel meer organisaties en er zijn middelen beschikbaar, maar waar loopt het mank?

Wat gebeurt er met de middelen die voorzien waren en door het gering aantal aanvragen niet worden uitgegeven? Hoe wilt u deze projectsubsidies beter bekendmaken? Ik denk dat we allemaal wensen dat dit soort van organisaties de beschikbare middelen ten volle kunnen gebruiken. Zijn er bepaalde knelpunten die werden gemeld door organisaties bij het verzamelen van de oproepen of hebt u weet van redenen die het geringe aantal inschrijvingen verklaren? Indien ja, welke dan?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Mevrouw Perdaens, zoals u weet omvat het decreet van 22 december 2017 vier groepen van initiatiefnemers die subsidieaanvragen kunnen indienen. Naast het bovenlokaal jeugdwerk met kinderen en jongeren met een beperking zijn dat geprofessionaliseerde jeugdhuizen die inspelen op prioriteiten van het Vlaamse jeugdbeleid. We hebben daar eind vorig jaar de vierjarige subsidies toegekend. Dat gaat over een groot bedrag. Als ik het me goed herinner, is dat 40 miljoen euro over vier jaar. Dat is een groot deel van die subsidielijn. Daarnaast zijn er ook nog de geprofessionaliseerde jeugdwerkorganisaties met maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren en tot slot de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden die samenwerking en netwerking stimuleren tussen de lokale besturen en de jeugdverenigingen binnen hun werkingsgebied.

Die vier initiatiefnemers maken deel uit van het decreet van 22 december 2017. Als er middelen vrij zouden zijn op deze lijn waarvoor zich inderdaad maar een beperkt aantal initiatiefnemers hebben aangemeld, dan zullen die middelen worden voorbehouden voor

de subsidiëring binnen dit decreet en zullen ze gebruikt kunnen worden voor de andere subsidielijnen.

Tijdens de sessies die vorig jaar in Vlaanderen werden gegeven door de administratie over de nieuwe bovenlokale decreten Jeugd en Cultuur kwamen de projectsubsidies aan bod. Ik zal mijn administratie vragen om extra inspanningen te doen om deze projectsubsidies nog beter bekend te maken bij de doelgroep. Enerzijds zal het departement de subsidielijnen jaarlijks op haar webstek extra in de kijker plaatsen. Daarnaast zal de huidige informatie op de webstek aangevuld worden met onder meer een rubriek 'Veelgestelde vragen'. Anderzijds zal mijn administratie ook proberen om via de betrokken sector en de gemeentebesturen deze subsidie nog extra onder de aandacht te brengen.

Momenteel werden er nog geen knelpunten gemeld. Het beperkt aantal inschrijvingen is wellicht te verklaren door het feit dat het om een nieuwe subsidieregeling gaat en dat de verenigingen die hiermee beoogd worden kleinere vrijwilligersorganisaties zijn. Ik hoop dat we in een volgende ronde een groter bereik en misschien meer aanvragen zullen kunnen realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): Ik ben heel erg blij dat die middelen voorbehouden blijven voor de subsidielijnen binnen hetzelfde decreet.

Toen ik communiceerde over de resultaten van de schriftelijke vraag merkte ik al dat deze heel snel werden opgepikt in nieuwsbrieven en op kanalen binnen de sector. Men hecht daar effectief een zekere nieuwswaarde aan en men geeft aan dat dit nog niet bekend genoeg is. Ik ben blij met de maatregelen die daarvoor getroffen worden.

U verwees naar een volgende ronde. Plant u dit jaar nog een tweede ronde, of gaat het hier over een volgende fase?

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Ik hoor niemand ervoor pleiten om het kind met het badwater weg te gooien. Dat zou inderdaad zonde zijn. Het gaat vaak over kleine organisaties die hier gebruik van willen maken. We zitten in een opstartfase en het is een goede zaak dat hier de ambitie klinkt om dit meer bekend te maken.

Ik had een eerder inhoudelijke vraag. Het zijn inderdaad kleine organisaties voor wie 5000 euro aan de ene kant veel geld is en 5000 euro aan de andere ook niet het budget is waarmee je je werking gigantisch zult opschalen en meer professionele ondersteuning of dergelijke kunt inschakelen. Voelt u zelf aan dat de orde van de bedragen de reden is waarom mensen de last van het indienen van de aanvraag en de impact daarvan op de organisatie niet zien zitten in vergelijking met wat er eventueel valt uit te halen?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u voor de bijkomende vragen.

Hoe hoger het bedrag, hoe hoger natuurlijk de interesse. Ik kan me inbeelden dat dat bij sommige organisaties een rol speelt. We hebben dat niet specifiek bevraagd, ik kan dat dus ook niet bevestigen, maar ik vermoed dat het een rol kan spelen.

Mevrouw Perdaens, we hebben niet de ambitie om dit jaar nog een nieuwe projectoproep te lanceren. We zullen in eerste instantie de aanvragen grondig bekijken. We zijn daar nu mee bezig en zullen dan snel onze beslissing communiceren. Zoals ik het vandaag kan inschatten, zitten daar heel interessante projecten tussen die misschien in de toekomst ook heel inspirerend kunnen werken. We zullen uiteraard ook communiceren over de projecten die worden goedgekeurd. Ik vermoed dat het ook voor andere organisaties in de sector inspirerend kan zijn en hopelijk als best practice kan dienen, zodat zij daar in de toekomst ook gebruik van kunnen maken.

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): Dank u, minister, voor het antwoord. Ik denk dat het een heel goede zaak is dat we verder werk maken van die bekendheid en dat we tegelijkertijd tijdens het uitrollen onze voelsprietten uitsteken. Wat zijn de knelpunten, wat zijn de drempels die de organisaties tegenhouden? De heer Vaneeckhout haalde het element van het bedrag aan, maar misschien is het nog iets anders. Als we echt werk willen maken van het succes van deze besteding, dan moeten we alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat die bij zoveel mogelijk mensen terechtkomt die er voordeel van kunnen hebben.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 11
van **FREYA PERDAENS**
datum: 17 juli 2019

aan **KOEN VAN DEN HEUVEL**
VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Droogte - Evaluatierapport droogtecommissie en captatieverboden

De droogtecommissie komt in actie bij langere droge periodes met algemene watertekorten. De commissie staat in voor het overleg en de nodige afstemming van maatregelen. De droogtecommissie op Vlaams niveau is ingebed in de CIW-werking (Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid). De commissie bestaat uit vertegenwoordigers van de CIW-leden, de kabinetten van de ministers van Mobiliteit en Omgeving en het Vlaams Crisiscentrum CCVO.

Op de website van de CIW vinden we volgende informatie: "Intussen is de CIW gestart met de opmaak van een globaal evaluatierapport over de droogte en waterschaarste 2018. Aan de CIW-leden en de provinciegouverneurs, die het provinciale crisisonderzoek voorzitten, is gevraagd om hun vaststellingen en voorstellen over te maken."

Na het droge voorjaar is op 29 april al beslist om voor heel Vlaanderen over te schakelen op droogtecode geel, waarbij waakzaamheid geboden is.

Begin juli vaardigde de Antwerpse gouverneur een captatieverbod uit in een aantal beken en rivieren. De maatregel geldt zeker tot 29 juli. Ook in Limburg en West-Vlaanderen werden reeds maatregelen genomen.

Tijdens de commissievergadering van 24 april 2019 zei de minister al het volgende: "Ik denk dat het absoluut nodig is dat we, net zoals we het hele jaar door energiezuinig moeten zijn, ook het hele jaar door waterzuinig moeten zijn, vanaf 1 januari tot 31 december. [...], is het grondwaterpeil absoluut nog niet hersteld en nog altijd de droogte van 2017 en vooral van 2018 niet te boven gekomen. Het grondwaterpeil bevindt zich vooral in het Hageland en in Limburg nog ruim onder het normale peil. Op de laatste ministerraad voor de paasvakantie is het droogte- en wateroverlastplan goedgekeurd. Daarin zitten 67 concrete acties vervat. Naast watergebruik en -hergebruik is het heel belangrijk om in te zetten op waterinfiltratie en ontharding, waardoor water weer in de grond kan worden opgeslagen."

1. Doordat het grondwaterpeil na de droogte van 2017 en 2018 niet hersteld was, zijn ondertussen in 2019 al verschillende captatieverboden uitgevaardigd.
Welke verboden werden reeds uitgevaardigd en voor hoeveel dagen? Graag een overzicht per provincie.
2. Hoe en door welke instanties wordt het captatieverbod in de verschillende provincies gehandhaafd?

3. Wanneer wordt het globaal evaluatierapport over de droogte en waterschaarste 2018 door de CIW opgeleverd? Indien dit al gebeurde, wat zijn de conclusies?
4. De minister zei in te zetten op verminderd watergebruik, waterhergebruik en op waterinfiltratie en ontharding. De minister gaf daarbij ook aan dat we het hele jaar door waterzuinig moeten zijn.

Welke concrete maatregelen zijn er al genomen om hieraan tegemoet te komen? Wat is het effect? In hoeverre speelt het verminderen van watergebruik mee in het totale plan om captatieverboden te vermijden?

ANTWOORD

op vraag nr. 11 van 17 juli 2019

van **FREYA PERDAENS**

1. Het overzicht per provincie van de van toepassing zijnde captatieverboden is raadpleegbaar op de website van de provincies. De duur en uitgestrektheid van het verbod hangt af van de reden van instelling en kan variëren van enkele dagen tot een langere periode, van enkele honderden meters tot alle waterlopen binnen een gebied.
2. De politiebesluiten die een captatieverbod instellen, worden gehandhaafd door de politiediensten.
3. In april 2019 werd het definitieve evaluatierapport gepubliceerd op de website van de CIW. In hoofdstuk 6 kan u de aanbevelingen terugvinden.
4. Het actieplan droogte en wateroverlast 2019-2021 dat in april 2019 werd goedgekeurd in aanvulling op de stroomgebiedbeheerplannen 2016-2021, bevat diverse kortetermijnacties die inzetten op verminderd watergebruik, waterhergebruik, waterinfiltratie en ontharding. Het gaat om bijkomende richtlijnen en optimalisatie van regelgeving, communicatie- en sensibiliseringsinitiatieven, acties die innovatie stimuleren en acties die bijdragen aan kennisopbouw, monitoring en modellering. Ook het Vlaams actieplan water voor land- en tuinbouw dat eind vorig jaar werd opgemaakt binnen het droogteoverleg voor de landbouwsector, bevat verschillende actiedomeinen rond het duurzaam gebruik van water in de land- en tuinbouw: het in kaart brengen van alternatieve waterbronnen, het optimaliseren van het regelgevend kader/beleidsplannen/instrumenten, kennisontwikkeling, kennisdeling en stimulering van (praktijkgericht) onderzoek en verdere bewustmaking, sensibilisering en voorlichting van de land- en tuinbouwsector.

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 71

van **FREYA PERDAENS**

datum: 27 augustus 2019

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, BUITENLANDS BELEID, ONROEREND ERFGOED EN DIERENWELZIJN

De Vlaamse Waterweg nv - Controle bruggen stroomgebied Nete, Dijle en Zenne (2)

Op 20 juni 2019 stelde ik een schriftelijke vraag (nr. 7) over de controle van de bruggen in het stroomgebied van Nete, Dijle en Zenne. Eerder werd op 26 april 2018 daarover een schriftelijke vraag gesteld (nr. 1019) door voormalig parlements lid Marc Hendrickx.

In de bijgevoegde lijsten met werken in de antwoorden op beide parlementaire vragen vielen enkele zaken op met betrekking tot structurele werken.

- In antwoord op de schriftelijke vraag van 26 april 2018 werd gesteld dat de structurele herstelling aan de Molbrug over de Kleine Nete voorzien zou worden in 2018. Ondertussen zijn deze werken omwille van te verleggen nutsleidingen uitgesteld tot 2020.
 - In antwoord op de schriftelijke vraag van 26 april 2018 werd ook gesteld dat de structurele herstelling aan de stuwbrug over de Dijle-afleiding in Mechelen voorzien zou worden in 2018. Ondertussen werd gesteld dat, vanwege de niet-duurzame toestand deze structurele werken worden voorzien in het najaar van 2019.
 - Eveneens in het antwoord op de schriftelijke vraag van 26 april 2018 werd gesteld dat de structurele herstelling aan de baanbrug in Hombeek over de Zenne Zeeschelde voorzien zou worden in 2018. In het antwoord op de schriftelijke vraag van 20 juni 2019 werd bij de opmerkingen gesteld dat de buitenste balken zijn aangetast, maar dat het structureel onderhoud nog niet is gepland.
 - In het antwoord op de schriftelijke vraag van 26 april 2018 werd ten slotte gesteld dat de structurele herstelling aan de Tuchthuisbrug over Zenne Zeekanaal voorzien zou worden in 2019. In het antwoord op de schriftelijke vraag van 20 juni 2019 werd vermeld dat het bestek wordt opgesteld.
1. Wat is de voornaamste reden dat verscheidene structurele herstellingen later worden uitgevoerd dan initieel voorzien?
 2. Wanneer wordt de structurele herstelling van de stuwbrug over de Dijle-afleiding in Mechelen exact ingepland in 2019? Wat zijn de gevolgen voor de mobiliteit?
 3. Betreffende de baanbrug in Hombeek over de Zenne Zeeschelde wordt vermeld dat nog geen structureel onderhoud is gepland, maar dat de buitenste balken zijn aangetast.

Is er al een datum voor dat onderhoud gepland? Zijn er risico's verbonden aan het feit dat de buitenste balken zijn aangetast? Welke?

4. Hoever staat het bestek voor de structurele herstelling aan de Tuchthuisbrug over Zenne Zeekanaal? Zullen de werken nog steeds in 2019 kunnen worden voltooid? Welk tijdschema wordt daarbij vooropgesteld?
5. De structurele herstelling aan de Molbrug over de Kleine Nete werd uitgesteld naar 2020.

Is er al zicht op het bijbehorend tijdschema?

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, BUITENLANDS BELEID, ONROEREND ERFGOED EN DIERENWELZIJN

ANTWOORD

op vraag nr. 71 van 27 augustus 2019

van **FREYA PERDAENS**

1. De werken worden geagendeerd in functie van 'minder hinder': de agenda's én budgettaire voorzieningen van andere betrokken partijen dienen ook overeen te komen. Het herleggen/onderboren van nutsleidingen is niet altijd een evidentie en brengt bijkomende zorgen met zich mee waar de waterwegbeheerder zich ook enigszins naar dient te schikken.
2. De start is voorzien op 30 september 2019, ná het evenement 'Dwars door Mechelen' en de werken zouden tot midden november 2019 duren. Er is voor jaagpadgebruikers een omleiding voorzien van ±500m. Betrokken bewoners vanop linkeroever hebben dan tijdelijk ook een kortere weg naar huis.

3. Neen, er is nog geen datum ingepland.

Momenteel zijn er geen risico's. Het is zo dat bij toenemende roestvorming de krachten zich herverdelen en dat de belendende balken, in goede staat, méér aangesproken worden. De brug wordt ook specifiek opgevolgd door bijkomende metingen. De brug ligt niet op een route voor zwaar transport. Een impact voor het verkeer is er daarom tot nader order nog niet.

4. Het ontwerp is thans lopende. Idealiter wordt het in 2020 mee uitgevoerd in de ruimtelijke context van de stadsvernieuwing/-ontwikkeling te Vilvoorde.
5. Er is nog geen zicht op het tijdschema, er dient nog een planning overeengekomen met de beheerders van de nutsleidingen. Er wordt gestreefd naar augustus 2020, in de vakantieperiode. De werken aan de brug zullen maximaal één maand duren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 69

van **FREYA PERDAENS**

datum: 17 december 2019

aan **BART SOMERS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

Afvalcommunales - Overgedragen taken van gemeenten

Op 8 november 2019 diende ik schriftelijke vraag nr. 90 in, gericht aan de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de overgedragen taken van gemeenten aan afvalintercommunales.

In haar antwoord stelde de minister dat de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) geen overzicht beschikbaar heeft over de manier waarop de verschillende diensten en opdrachten op het vlak van afvalbeheer gedelegeerd worden vanuit de gemeenten naar de intercommunales. Er werd voorgesteld dit op te vragen bij het Agentschap Binnenlands Bestuur.

Op welke manier worden de verschillende diensten en opdrachten op het vlak van afvalbeheer gedelegeerd vanuit de gemeenten naar de intercommunales voor afval?

Graag een overzicht per intercommunale over de manier van werken.

BART SOMERS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 17 december 2019

van **FREYA PERDAENS**

Artikel 26, eerste lid, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringen en afvalstoffen verplicht elke Vlaamse gemeente, al dan niet in samenwerking met andere gemeenten, om ervoor te zorgen dat de huishoudelijke afvalstoffen zo veel mogelijk worden voorkomen of hergebruikt, op regelmatige tijdstippen worden opgehaald of op een andere wijze worden ingezameld, en nuttig worden toegepast of verwijderd.

De meeste Vlaamse gemeenten zijn voor (een onderdeel van) de uitvoering van deze opdrachten aangesloten bij intergemeentelijke verenigingen. Het gaat hier over opdrachthoudende verenigingen.

Kenmerkend voor een opdrachthoudende vereniging is de beheersoverdracht die de gemeenten doen aan deze vereniging.

Artikel 398 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur verduidelijkt wat onder de beheersoverdracht begrepen moet worden, namelijk het toevertrouwen door de deelnemende gemeenten aan het samenwerkingsverband van de uitvoering van door hen genomen beslissingen in het kader van zijn doelstellingen, in die zin dat de deelnemende gemeenten zich het recht onttrekken zelfstandig of samen met derden dezelfde opdracht uit te voeren. De beheersoverdracht is dus bepalend voor de delegatie aan een opdrachthoudende vereniging.

Als bijlage vindt u een overzicht van de opdrachthoudende verenigingen uit de afvalsector en hun doelstellingen.

Uit die doelstellingen is de opdracht af te leiden die de gemeente-deelgenoten aan de opdrachthoudende vereniging toevertrouwen, in uitvoering van het hiervoor aangehaalde decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringen en afvalstoffen. Dit impliceert dat de gemeenten voor die opdrachten de uitvoering van hun beleid inzake afvalophaling en -verwerking toevertrouwen aan de opdrachthoudende vereniging en de desbetreffende activiteiten niet meer zelf noch in samenwerking met derden kunnen uitvoeren.

Concluderend kan worden gesteld dat het landschap van de afvalintercommunales complex is. Sommige gemeenten hebben van oudsher veel opdrachten in eigen beheer opgenomen en blijven dit doen (bv. Meetjesland), andere gemeenten zien dit als een regionale opdracht en pakken dit consequent samen aan (bv. regio rond Aalst). Dit betekent dat er verenigingen actief zijn die zo goed als het hele afvalbeleid overnemen van de aangesloten gemeenten, terwijl andere verenigingen eerder werken op basis van een 'menu' van deelopdrachten van het afvalbeleid waar de deelnemende gemeenten dan kunnen van afnemen en daar gericht beheersoverdracht voor doen.

BIJLAGE

Het overzicht van de doelstellingen per intergemeentelijke vereniging.

Het betreft de letterlijke weergave van de doelstellingen zoals die opgenomen zijn in de statuten van de opdrachthoudende vereniging.

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 240

van **FREYA PERDAENS**

datum: 10 januari 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Bodembeheerorganisaties - Controle technische verslagen

Op 6 november 2019 diende ik schriftelijke vraag nr. 78 in over de controle op voor Nederland bestemde slibladingen. In haar antwoord gaf de minister het volgende mee over het aantal controles: "De erkende bodembeheerorganisaties controleerden in 2016 tot 2018 respectievelijk 5086, 5706 en 5937 technische verslagen, voor een volume van respectievelijk 41, 49 en 36 miljoen m³." Verder gaf de minister nog volgende informatie mee over de technische verslagen zelf: "De bodembeheerorganisaties geven aan dat zij niet direct automatisch kunnen aanreiken welke technische verslagen overschrijdingen voor zware metalen hebben of welke technische verslagen verhoogde percentages aan plastic hebben. Plastic wordt gerekend onder de bodemvreemde materialen – andere dan stenen en/of steenachtigen. Onder deze laatste noemer vallen een hele hoop stoffen, niet enkel plastic."

1. Is er een reden dat er in 2018 ten opzichte van 2017 meer technische verslagen zijn voor respectievelijk minder grote volumes aan grond of is dit toeval? Wordt er specifiek ingezet op het controleren van kleinere volumes of zijn de volumes zelf kleiner?
2. Uit de technische verslagen blijkt niet automatisch te kunnen worden opgemaakt welke verslagen overschrijdingen voor zware metalen of plastic hebben, omdat deze onder een hogere noemer worden gedefinieerd (voor plastic is dit 'bodemvreemde materialen').

Is er wel af te leiden hoeveel technische verslagen een overschrijding an sich tellen? Hoeveel zijn er dit? Zijn er categorieën voor de reden van overschrijding?

3. Welke stoffen worden gerekend onder de bodemvreemde materialen? Hoeveel van de technische verslagen vermeldde aanwezigheid van bodemvreemde materialen? Kan men besluiten dat er bij aanwezigheid van die materialen een probleem is of niet?

ANTWOORD

op vraag nr. 240 van 10 januari 2020

van **FREYA PERDAENS**

1. Wat betreft de gerapporteerde volumes hoeft niet speciaal een reden achter de variatie gezocht te worden. Alles hangt af van de grondverzetprojecten die in een bepaald jaar ingediend worden ter conform verklaring. Is er een jaar met enkele zeer grote projecten, dan zullen er dat jaar mogelijks minder technische verslagen zijn maar zijn er wel grotere volumes. Is er een jaar waarin veel particuliere bouwprojecten met kleine kelders worden ingediend, dan krijgen de bodembeheerorganisaties veel technische verslagen met kleinere volumes. Er wordt dus niet specifiek ingezet op het controleren van kleinere volumes.

Los daarvan speelt timing van de werken ook een rol. De technische verslagen worden opgesteld voorafgaandelijk aan de werken. Dit is soms zeer kort voor de werken, soms is het jaren voor de aanvang van de effectieve werken. Daardoor verschuiven volumes soms mee naar latere jaren.

2. In het kader van de traceerbaarheidsprocedure van de bodembeheerorganisaties worden de grondstromen opgevolgd door middel van een driedelige code. De driedelige code is een samenvatting van de verontreinigingstoestand van de bodem (bv. verontreiniging met zware metalen, minerale olie, PAK's...). De code vat samen hoe bodemmateriële hergebruikt kunnen worden. Bijvoorbeeld :
211 - vrij gebruik , overal toepasbaar;
999 - verontreinigde bodem, niet bruikbaar
511 - gebruik als bodem is mogelijk mits voldaan wordt aan de voorwaarden van een studie van ontvangende grond, gebruik in een bouwkundige toepassing is toegestaan.

Momenteel registreren de bodembeheerorganisaties niet welke verontreinigende stoffen of bodemvreemde materialen aanleiding hebben gegeven tot de driedelige code. De gedetailleerde boorgegevens, analysegegevens in het technisch verslag worden niet op systematische wijze ontsloten, zodat het databeheer momenteel niet toelaat om op een gestructureerde, eenvoudige wijze een overzicht te verkrijgen van de gevraagde data.

3. Bodemvreemde steenachtige materialen zijn asfaltpuin, freesasfalt, slakken, as, sintels, glas, tegels, keramiek, kunstleien, cellenbeton, geëxpandeerde klei. Bodemvreemde niet-steenachtig materialen zijn onder andere plastic, gips, kalk, roofing, bitumen, rubber, isolatiematerialen (zoals piepschuim), metalen (zoals bouten, moeren, schroot), hout (behandeld/onbehandeld), asbestverdacht materiaal, papier, kurk, textiel, .e.d.

Uit de voorgaande opsomming kan men besluiten dat het voorkomen van de bodemvreemde materialen niet zozeer een risico of probleem vormt voor de gezondheid, maar dat het vooral een visuele verontreiniging betreft met materialen die niet in de bodem thuishoren. Bodemvreemde materialen zijn bovendien in de meeste gevallen afzefbaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 48
van **FREYA PERDAENS**
datum: 7 januari 2020

aan **BENJAMIN DALLE**
VLAAMS MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

Jeugdmonitor - Uitrol door gemeenten (2)

In september 2017 stelde de toenmalige minister van Jeugd de jeugdmonitor voor. Met deze tool zijn lokale besturen in staat te peilen wat de noden van kinderen en jongeren zijn in hun gemeente of stad. Hiermee willen zij de lokale besturen helpen om werk te maken van een kindvriendelijk, lokaal beleid. Zo kan de participatie van kinderen en jongeren verhoogd worden en tegelijkertijd krijgen lokale besturen meer informatie over de verwachtingen van hun jongste burgers.

Ik stelde op 22 november 2019 een schriftelijke vraag (nr. 11) naar welke gemeenten hiervoor een account aanvroegen, welke gemeente al een bevraging opstelde en wie deze reeds uitvoerde. Hieruit bleek dat 26 gemeenten een account aanvroegen, maar daar nog niets mee deden. Het systeem kon de datum van registratie echter niet weergeven.

Uit het antwoord op een schriftelijke vraag van voormalig collega Miranda Van Eetvelde van 19 januari 2018 (nr. 123) blijkt echter dat 23 van die 26 gemeenten al in januari 2018 een account aanmaakten; het betreft Liedekerke, Nazareth, Olen, Mol, Menen, Erpe-Mere, Lede, Berlare, Merelbeke, Zuienkerke, Zoersel, Vleteren, Staden, Oudenburg, Affligem, Opwijk, Buggenhout, Aalst, Hasselt, Oostende, Antwerpen, Wetteren, Peer en Knokke-Heist.

1. Wordt er een opvolging gedaan van de gemeenten die een account aanmaakten, maar er nog geen gebruik van maakten? Zo ja, op welke manier?
2. Is er een vorm van begeleiding om ze bij te staan in het opstellen van een bevraging, al dan niet met ervaringen van andere gemeenten?

BENJAMIN DALLE

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

ANTWOORD

op vraag nr. 48 van 7 januari 2020

van **FREYA PERDAENS**

1. De gemeenten die een account hebben aangevraagd maar nog niet actief hebben gebruikt, worden niet actief opgevolgd. Wel promoot zowel het Agentschap Binnenlands Bestuur als het Departement Cultuur, Jeugd en Media actief deze –gratis- digitale tool. Iedere gemeente of stad, maar ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) kan een account aanmaken. Hoe actief deze tool wordt gebruikt, behoort tot de autonomie van de gemeente/stad of de VGC natuurlijk.
2. Op de website van de jeugdmonitor zijn er twee handleidingen beschikbaar. Enerzijds is er een handleiding voor de lokale besturen en de VGC. In deze handleiding zijn alle nodige informatie en nuttige tips gebundeld om de jeugdmonitor op een kwaliteitsvolle manier te gebruiken. Anderzijds is er een handleiding voor de begeleiders die effectief de bevragingen afnemen. In die handleiding wordt er uitgelegd hoe men te werk kan gaan bij het bevragen van kinderen en tieners en worden er ook tips gegeven. De handleidingen werden opgemaakt in samenwerking met Kind en Samenleving vzw.

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 83

van **FREYA PERDAENS**

datum: 19 december 2019

aan **JAN JAMBON**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

Filmvertoningen - Belasting en subsidiëring

In de studie 'De onafhankelijke bioscoop in Vlaanderen en Brussel - VAF – Publiekswerking, december 2017' van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) werd een apart hoofdstuk gewijd aan 'Belastingen en subsidies'. Daarin wordt de financiële relatie van een bioscoop tegenover de lokale overheid, de gemeente of de stad waar hij is gevestigd omschreven. In de studie stond toen het volgende: "In een ver of minder ver verleden betaalden bioscopen per verkocht ticket een bioscooptaks. Vandaag zien we dat deze taks (de zogenaamde gemakelijkheidstaks) in de meeste gemeenten is afgeschaft. In Brugge, Kortrijk en Gent bestaat hij nog wel, in de stad Brussel is hij afgeschaft voor de culturele zalen, in Elsene niet."

Daarnaast wordt gesproken over subsidiëring. Hierbij wordt het volgende opgemerkt: "Op Vlaams niveau is er sinds 2017 een bescheiden vorm van ondersteuning door het VAF voor culturele vertoningsplekken voor zover de vertoner in kwestie ook aandacht besteedt aan Vlaamse auteursfilm."

1. Werd ondertussen de trend verdergezet dat meer en meer gemeenten deze taks afschaften? Waren er gemeenten die de taks verhoogden of verlaagden in de periode 2017-2019?
2. Hoeveel gemeenten heffen nog een 'gemakelijkheidstaks' in Vlaanderen? Hoeveel euro per ticket bedraagt deze taks en wat zijn hun jaarlijkse ontvangsten? Graag een overzicht van 2017 tot en met 2019.
3. Wat is de evolutie in de subsidiëring van vertoningsplekken door het VAF? Graag een overzicht van het jaar 2017 tot 2019

JAN JAMBON

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN, CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

ANTWOORD

op vraag nr. 83 van 19 december 2019

van **FREYA PERDAENS**

Voorafgaand:

In het rapport over de 'De onafhankelijke bioscoop in Vlaanderen en Brussel – VAF – Publiekswerking, december 2017' van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) wordt inderdaad ingegaan op de problematiek van de stadstaksen die per verkocht bioscoopticket worden geheven en waarbij heel grote verschillen worden vastgesteld tussen de verschillende gemeenten. In de gemeente Brussel betaalt cinema Aventure geen stadstaksen, in de gemeente Elsene betaalt Cinema Vendôme wel stadstaksen. Op vele plekken werd deze specifieke stadstaks afgeschaft, op andere plekken werden culturele spelers vrijgesteld. Maar er is geen systematiek. In Antwerpen betaalt Cartoon's geen stadstaks, in Gent betalen Sphinx en Studio Skoop wel stadstaks.

1. Er bestaat geen informatie die aantoont dat er in deze situatie een wijziging is gekomen.
2. Een volledig overzicht van alle gemeenten is niet beschikbaar. Het rapport maakt in eerste instantie melding van het gebrek aan logica in de regelingen.
Een belangrijke kanttekening hierbij is dat in tegenstelling tot filmlanden als Frankrijk, Spanje en Nederland er van de heffingen op de bioscooptickets niets terugvloeit naar de lokale productie.
3. Het VAF ondersteunt via het domein Publiekswerking initiatieven die bijdragen aan een kwalitatieve, levendige en diverse filmcultuur. Dit kan zowel projectmatige ondersteuning (per jaar) als structurele ondersteuning (voor drie jaar) zijn en betreft initiatieven rond vertoning en spreiding van filmcultuur, filmeducatie en filmgeletterdheid.
Daarbinnen is er ook een kleine enveloppe waarmee het VAF eigen impulsen kan geven (het zgn. "stimulansbeleid"). Zo kunnen culturele vertoners die ook ruimte bieden aan Vlaamse auteursfilm van het VAF hiervoor een beperkte ondersteuning ontvangen: in eerste instantie (en met de hoogste bedragen) de arthouse-bioscopen (erkend door Europa Cinemas) die op dit vlak het grootste impact hebben, in tweede instantie ook thematische culturele vertoners en cultuurcentra die op dit vlak een inspanning leveren.

Daarnaast spreekt het voor zich dat ook heel wat grotere structureel ondersteunde organisaties Vlaamse films in hun aanbod hebben.

Steun aan vertoning Vlaamse auteursfilm	2017	2018	2019
ANTWERPEN - Cartoon's	15.000 €	17.500 €	17.500 €
ANTWERPEN - Lumière	15.000 €	7.500 €	17.500 €
BRUGGE - Lumière	15.000 €	17.500 €	17.500 €
GENT - Sphinx Cinema	15.000 €	17.500 €	17.500 €
GENT - Studio Skoop	15.000 €	7.500 €	17.500 €
LEUVEN - Cinema ZED	5.000 €	7.000 €	7.000 €
KORTRIJK - Budascoop	5.000 €	7.000 €	7.000 €
BRUSSEL - Actor's Studio	2.000 €	2.500 €	
BRUSSEL - Cinema Aventure	5.000 €	7.000 €	7.000 €
BRUSSEL - Cinema Galleries	5.000 €	5.000 €	5.000 €
BRUSSEL - Cinema Palace		2.500 €	7.000 €
BRUSSEL - Cinema Vendôme	2.500 €	2.500 €	5.000 €
ANTWERPEN - Villanella / De Studio / De Cinema		2.500 €	2.500 €
GENT - KASKcinema	1.500 €	1.500 €	1.500 €
DENDERMONDE - Cinema Albert	2.000 €	2.500 €	2.500 €
KOERSEL - TheRoxyTheatre	2.500 €	2.500 €	2.500 €
LIER - Cinema Variétés	1.500 €		
AALST - Netwerk Aalst	1.500 €	2.000 €	2.000 €
ALSEMBERG - CC De Meent	1.500 €	1.500 €	1.500 €
BORGERHOUT - De Roma			2.500 €
BORNEM - CC Ter Dilft		1.500 €	1.500 €
DEINZE - Leitheater			
DILBEEK - CC Westrand			1.500 €
DUFFEL - Cinema Plaza			
EVERGEM - Cinema Westside		1.500 €	1.500 €
GRIMBERGEN - CC Strombeek	1.500 €	1.500 €	1.500 €

HEIST-OP-DEN-BERG - CC Zwaneberg	2.000 €	2.000 €	2.000 €
MECHELEN - Filmhuis Mechelen	1.500 €	2.000 €	2.500 €
OOSTENDE - Cinema Storck			2.500 €
OOSTENDE - Filmclub 62		2.000 €	1.500 €
PUURS - De Kollebloem / CC Binder	1.500 €	1.500 €	1.500 €
ROESELARE - CC De Spil		1.500 €	1.500 €
TERNAT - CC De Ploter			
VILVOORDE - CC Bolwerk		1.500 €	1.500 €
WILRIJK - CC De Kern	1.500 €	1.500 €	1.500 €
	118.000 €	130.000 €	161.000 €

Naast de "Steun aan vertoning van Vlaamse auteursfilm" kunnen culturele vertoners die nieuwe zalen openen voor filmcultuur een beroep doen op de zogenaamde "Springplankpremie". Ook cultuurcentra die structureel meer aandacht besteden aan filmcultuur komen voor een kleine ondersteuning in aanmerking. Een aantal criteria bepalen de hoogte van de ondersteuning. Het maximumbedrag is 15.000 euro (voor nieuwe filmzalen). Op deze steunmaatregel kon worden ingetekend in 2018 en 2019.

Springplankpremie	2018	
AALST - Netwerk Film	14.500 €	
ANTWERPEN - De Studio	14.500 €	
BERCHEM - Cinema Corso	1.000 €	
BOOM - CC De Steiger	1.000 €	
DEINZE - Leietheater	14.500 €	
DUFFEL - Cinema Plaza	14.500 €	
HAMONT-ACHEL - Cinema Walburg	2.000 €	
ROESELARE - De Spil	3.000 €	
WEVELGEM - CC Wevelgem	2.000 €	
		2019
ANTWERPEN - Fotomuseum - zaal 1		14.250 €
ANTWERPEN - Fotomuseum - zaal 2		14.250 €
BRASSCHAAT - De Polygoon		14.250 €
DIEST - Cinema Paradiso		15.000 €
GENT - Ciné Rio		9.000 €
HEUSDEN-ZOLDER - CC Muze		2.000 €
KOERSEL - TheRoxyTheatre - zaal 4		14.250 €
KORTRIJK - Budascoop - zaal 4		15.000 €

TERNAT - CC De Plotter		2.000 €
------------------------	--	---------

Het volledige overzicht van de projectmatige en structurele steun die door het VAF wordt toegekend is terug te vinden via VAF.be.

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 39

van **FREYA PERDAENS**

datum: 18 december 2019

aan **BENJAMIN DALLE**

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

Kindvriendelijke steden en gemeenten - Label

Tijdens de bespreking van de beleidsnota 2009-2014 Jeugd in de Commissie Cultuur, Jeugd, Sport en Media vroeg ik de minister naar meer details rond zijn plannen voor de uitbreiding van het aantal gemeenten met een label kindvriendelijke steden en gemeenten. Naderhand kreeg ik van de minister nog volgende informatie mee:

Om de twee jaar is er een labeluitreiking. 2014, 2016 en 2018 leverden momenteel 24 labelsteden op uit 29 kandidaten. De volgende momenten om te kandideren zijn 2020, 2022 en 2024.

Een inschatting van Bataljong geeft volgende cijfers met betrekking tot steden en gemeenten die herindienen, verlengen of nieuw indienen:

	Nieuwe indieners	Herindieners verlengers	enTussentijds jurymoment	Begroot labeldragers nadien
2020	5 à 7	5 of 6	/	28
2021	/	/	9	
2022	+/- 14	8	/	38
2023	/	/	5 à 7	
2024	+/- 14	9		48

In zijn beleidsnota sprak de minister volgende ambitie uit: "Tegen 2022 ga ik voor meer dan een verdubbeling van het aantal steden en gemeenten met het label."

In de bijgaande berekening wordt niet meer gerekend op een 'meer dan' verdubbeling, maar op een verdubbeling, van 24 naar 48, dit gebaseerd op een schatting van 14 indieners in 2022 en 2024. De minister rekent dus op 14 indieners, terwijl er voor 2020 'maar' 5 a 7 zijn voorzien. 2014, 2016 en 2018 waren er gemiddeld 8 toekenningen (vandaar de huidige 24).

1. Wat is de reden van de bijgestelde ambities om in plaats van voor meer dan een verdubbeling van het aantal gemeenten met een label kindvriendelijke steden en gemeenten naar een verdubbeling? Speelt het late aantal indieners in 2020 hierbij een rol?
2. Welke acties worden gepland om tot een stijging van 14 toekenningen te komen in 2022 en 2024?

BENJAMIN DALLE

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 18 december 2019

van **FREYA PERDAENS**

1. Als minister van jeugd vind ik dat een kindvriendelijk lokaal beleid een belangrijk aspect is bij het realiseren van een sterk jeugdbeleid. Hierbij zie ik het label kindvriendelijke steden en gemeenten, het Vlaams Netwerk Kind- en Jeugdvriendelijke Steden en Gemeenten en de complementariteit tussen beide als een sterke hefboom. Het doel dat ik conform mijn beleidsnota voor ogen heb is minstens een verdubbeling van het aantal steden en gemeenten met een label. Maar vanuit mijn overtuigde ambitie en gezien het belang van een kindvriendelijk lokaal beleid streef ik naar meer.
2. Naast de ondersteuning die mijn administratie in samenwerking met Bataljong hiervoor biedt, gaf ik in mijn toelichting bij de beleidsnota al aan dat het Vlaams Netwerk Kind- en Jeugdvriendelijke Steden en Gemeenten steun zal blijven krijgen om kennis te verzamelen en te delen. Het netwerk staat open voor alle geïnteresseerde besturen en is dus niet voorbehouden voor de bezitters van een label. In 2018 werd het onderzoeksrapport "Inspiratiekader voor een kindvriendelijke stad of gemeente", geschreven door Hogeschool Gent en Artesis Plantijn Hogeschool Antwerpen, gelanceerd. Deze tool wordt nog steeds digitaal ter beschikking gesteld en verdeeld op verschillende evenementen waar steden en gemeenten aanwezig zijn. Hij wordt door vele steden en gemeenten gebruikt als instrument voor het uitstippelen van hun kindvriendelijk beleid.
Ik zal eveneens bekijken hoe we de komende jaren nog bijkomende initiatieven kunnen ontwikkelen rond het thema kindvriendelijkheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 296
van **FREYA PERDAENS**
datum: 23 januari 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Lokale overheden - Minimumtarieven voor grofvuil

Uit het rapport 'Huishoudelijk Afval en Gelijkaardig Bedrijfsafval 2018' van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) halen we volgende informatie:

"Sinds 2013 is de Vlaamse hoeveelheid huishoudelijk restafval gedaald. Dit daalde van 977.543 ton of 158,58 kg per inwoner in 2013 tot 959.204 ton of 145,57 kg per inwoner dat in 2018 aan restafval werd opgehaald.

De daling is voornamelijk te danken aan een daling van het grofvuil. En die is deels te wijten aan de verplichting minimumtarieven voor de inzameling van grofvuil en huisvuil zoals bepaald in het VLAREMA (Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen). Er waren 14 gemeenten die eind 2018 nog niet in orde waren. Bij deze gemeenten is er gemiddeld 36 kg grofvuil per inwoner ingezameld. Bij de andere Vlaamse gemeenten is dat gemiddeld 21 kg per inwoner. De gemeenten die in september 2019 nog niet in orde waren met de minimumtarieven zijn Oostende, Gent, Destelbergen, Brugge, Knokke-Heist, Aalter, Kortrijk, Blankenberge, Genk, Nieuwpoort, Antwerpen en Zedelgem."

1. Welke maatregelen werden reeds genomen zodat de gemeenten die in september 2019 nog niet in orde waren met de minimumtarieven, zich in regel stelden?
2. Welke gemeenten voerden sinds september 2019 alsnog die minimumtarieven in? Welke gemeenten deden dit niet, en wat gaven zij op als reden om dit niet te doen?
3. Hoe zal de minister de gemeenten die nog geen minimumtarieven invoerden, daartoe dwingen?

ANTWOORD

op vraag nr. 296 van 23 januari 2020

van **FREYA PERDAENS**

1. Omdat afvaltarieven vaak gelinkt zijn aan een bestuursakkoord en een lopende legislatuur, heeft de OVAM sinds de laatste lokale verkiezingen van 2018 sterk ingezet op het aanmanen van de gemeenten die niet in orde zijn met de Vlaamse wetgeving rond de verplichte minimumtarieven, met als doel dat alle gemeenten zich in de huidige bestuursperiode confirmeren aan de wetgeving. Daartoe heeft de OVAM twee brieven verstuurd naar de gemeenten. Een eerste brief, vlak na de verkiezingen in 2018 en een herinnering in februari 2019. Deze gemeenten krijgen ook een bezoek van de OVAM, waarbij de verplichting tot het invoeren van een minimumtarief voor zowel grof vuil als huisvuil benadrukt wordt. Gemeenten die niet in orde zijn, ontvangen geen subsidies meer vanuit de OVAM ter ondersteuning van hun afval- en materialenbeleid. Tot slot heeft de OVAM ook een overeenkomst afgesloten met het Agentschap Binnenlands Bestuur. Nieuwe retributiereglementen, voorgelegd aan het Agentschap Binnenlands Bestuur ter goedkeuring die niet voldoen aan de bepalingen van Vlarema, worden geschorst.
2. In de huidige lokale bestuursperiode hebben volgende gemeenten zich reeds in orde gesteld: Koksijde, Kortrijk, Zoersel, Middelkerke, Antwerpen, Genk en Zulte. Oostende, Gent, Destelbergen, Brugge, Zedelgem, Knokke Heist, Aalter, Blankenberge, Kortenaken, Nieuwpoort zijn nog niet in orde met de regelgeving. De redenen hiervoor zijn divers: Gent en Destelbergen zullen het minimum-grofvuil tarief in 2020 invoeren voor grof vuil inzameling huis-aan-huis en de via de mobiele recyclageparken. Voor inzameling via het reguliere recyclagepark, zullen zij omwille van de nodige aanpassingen aan de parken dit slechts vanaf 2022 doen. De andere gemeenten hebben ofwel de retributies niet gewijzigd, ofwel het nultarief opnieuw bevestigd. De redenen hiervoor zijn niet altijd gekend.
3. De tot nu toe genomen maatregelen (zie antwoord 1; geen toegang tot subsidies, vernietigen van niet correcte retributiereglementen) worden verder gezet. Daarnaast bekijk ik ook met mijn diensten om naar deze gemeenten handhavend op te treden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 79

van **FREYA PERDAENS**

datum: 6 november 2019

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Europees verbod op wegwerpplastic - Toepassing

Op woensdag 27 maart 2019 heeft het Europees Parlement een nieuwe wet aangenomen die producten gemaakt van wegwerpplastic zoals borden, bestek, rietjes en wattenstaafjes, verbiedt.

De volgende producten worden vanaf 2021 verboden binnen de EU:

- plastic wegwerpbestek (vorken, messen, lepels en eetstokjes);
- wegwerpborden;
- plastic rietjes;
- plastic wattenstaafjes;
- plastic ballonstokjes;
- oxo-biologisch afbreekbaar plastic, bewaarbakjes en bekens gemaakt van geëxpandeerd polystyreen.

In september was Schotland het eerste land binnen het Verenigd Koninkrijk waarvan het parlement het verbod op plastic wattenstaafjes goedkeurde.

In het Vlaamse regeerakkoord staat het volgende: "Binnen Europa nemen we het voortouw naar een maatschappij waarin plastics maximaal recycleerbaar zijn en maximaal gerecycleerd worden."

1. Plant Vlaanderen, zoals Schotland deed met zijn verbod op plastic wattenstaafjes, het voortouw te nemen inzake het verbieden van plastic, of volgt het de Europese besluitvorming pas in 2021?
2. Is het al duidelijk wanneer Vlaanderen het verbod invoert op plastic wegwerpbestek (vorken, messen, lepels en eetstokjes), wegwerpborden, plastic rietjes, plastic wattenstaafjes, plastic ballonstokjes, oxo-biologisch afbreekbaar plastic, bewaarbakjes en bekens gemaakt van geëxpandeerd polystyreen?
3. Welke andere maatregelen worden reeds genomen om, in afwachting van een verbod, de afbouw van wegwerpplastics te bespoedigen?

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 6 november 2019

van **FREYA PERDAENS**

1. Ik wil zeker mijn verantwoordelijkheid opnemen en zal in het VLAREMA gebruiksverboden opleggen voor de producten uit de Europese SUP-richtlijn. Maar een verbod om deze producten überhaupt in de handel te brengen is veel effectiever. Daarom zal ik met mijn bevoegd federale collega in overleg gaan om aan te dringen om het in de handel te brengen van deze producten te verbieden.
2. Ik zal aan de OVAM vragen om dit gebruiksverbod uit te werken in een volgende VLAREMA-wijziging. Uiteraard moet minstens de timing gerespecteerd worden die in de Europese SUP-richtlijn is vastgelegd.
3. In het VLAREMA zijn reeds een aantal bepalingen opgenomen die de afbouw van het gebruik van wegwerpkunststoffen zullen bespoedigen:
 - a) Een verbod op het gratis ter beschikking stellen van lichte plastic draagtassen voor eenmalig gebruik bij aankoop in de detailhandel;
 - b) Vanaf 1 januari 2020 wordt het serveren van drank in recipiënten voor eenmalig gebruik bij evenementen verboden, tenzij de organisator een systeem voorziet dat garandeert dat minstens 90% van de eenmalige recipiënten gescheiden worden ingezameld voor recyclage. Vanaf 1 januari 2022 kunnen eenmalige recipiënten enkel nog indien minstens 95% gescheiden wordt ingezameld voor recyclage;
 - c) Vanaf 1 januari 2020 is het voor Vlaamse overheden en lokale besturen verboden om in hun eigen werking en tijdens door hen georganiseerde evenementen drank te serveren in recipiënten voor eenmalig gebruik. Vanaf 1 januari 2022 geldt dit verbod ook voor het aanbieden van bereide voedingsmiddelen in cateringmateriaal voor eenmalig gebruik.

04-12-2019

Vergadering Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie

Voorzitter: mevrouw Carina Van Cauter

**Vraag om uitleg van Freya Perdaens aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de dalende prijs van oud papier
- 507 (2019-2020)**

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): Op 26 november luidde go4circle, de beroepsvereniging van bedrijven in de recyclagesector, de alarmbel. De prijzen voor oud papier dalen al een hele tijd, maar nu was er zelfs het risico dat ze negatief dreigden te worden. De reden daarvoor is dat China zijn grenzen sluit voor oud papier. Daar merken we hier dus ook de effecten van. De reden daarvoor zou zijn dat Amerika minderwaardig papier en karton dumpst in Azië. Europa en zeker Vlaanderen zijn hiervan de dupe, want wij hebben een traditie van degelijke sortering en goed recyclagemateriaal.

Mijn vragen aan u, minister, zijn wel heel belangrijk, vind ik persoonlijk. Was u zich bewust van de problematiek? Sluit u zich aan bij de oplossing die COBEREC, de sectororganisatie van bedrijven die oud papier verwerken, voorstelt, dat er nieuwe capaciteit zou bijkomen? Ziet u een evolutie in die richting?

Hoe ziet u de rol van de intercommunales en de privésector in deze problematiek?

Bestaan er bewustmakingscampagnes of dergelijke die de buitenlandse markt moeten overtuigen van de kwaliteit van ons gerecycleerd papier? Zijn er plannen in die richting, om ervoor te zorgen dat ons gerecycleerd papier van hoogstaande kwaliteit in het buitenland toch meer afzet vindt?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Ik ben inderdaad op de hoogte van de recente uitdagingen waarmee de oudpapierverwerking kampt. Daarom vind ik het voorstel van COBEREC ook wel zinvol. Het Vlaams regeerakkoord bevestigt de ambities van Vlaanderen om volop in te zetten op die circulaire economie en die ook verder uit te bouwen. In die zin worden de papierindustrie en de recyclage het model binnen de circulaire economie.

Het creëren van nieuwe recyclagecapaciteit binnen Vlaanderen of Europa voor papier is zeker een belangrijk deel van de oplossing. De rol van de overheid bestaat er vooral in om de kwaliteit van het ingezamelde oud papier zo hoog mogelijk te houden. Daarnaast kan de overheid de vraag naar producten op basis van gerecycleerd papier stimuleren. We hebben trouwens in ons regeerakkoord opgenomen dat we bij openbare aanbestedingen circulaire voorrangsregels instellen om de kringlooeconomie ook maximaal kansen te geven.

De lokale besturen moeten in de eerste plaats inzetten op preventie van papier- en kartonafval. Een toename van het gebruik van de antireclamesticker door de burgers is daarbij een belangrijke maatregel. Burgers kunnen zich ook registreren op de Robinsonlijst om geen geadresseerde reclame meer te ontvangen. De lokale besturen moeten daarnaast het aanbod van hoogkwalitatief oud papier bij particulieren blijven garanderen. Duidelijke sorteerregels en een optimaal inzamelsysteem zorgen ervoor dat er zoveel mogelijk hoogkwalitatief oud papier wordt ingezameld. De lokale besturen en intercommunales worden daarin onder meer ondersteund vanuit Fost Plus. Fost Plus compenseert gedeeltelijk ook de hogere inzamelkosten van de lokale besturen en intercommunales.

De intercommunales moeten niet investeren in recyclagecapaciteit. Dit is duidelijk een taak van de private sector.

Ik moet helaas zeggen dat er momenteel geen concrete communicatiecampagnes bestaan die de kwaliteit van ons gerecycleerd papier en karton promoten in het buitenland. Ik ga dan ook aan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) vragen om in overleg te treden met het Paper Chain Forum en COBEREC om te bespreken hoe we de goede kwaliteit van het Vlaamse oud papier voor buitenlandse afnemers nog beter kunnen promoten.

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): Heel erg bedankt. Er wordt inderdaad al heel wat gedaan. Ik ben blij te horen dat er effectief heil wordt gezien in de extra capaciteit die COBEREC als de oplossing ziet. Het voorkomen van papier- en kartonafval is, zoals u aangaf, de eerste stap in een betere circulaire economie. Zijn er nieuwe concrete plannen om daar iets aan te doen? Ik denk aan de antireclamestickers. Wordt daarrond intern in Vlaanderen een bewustmaking gecreëerd?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: We zullen sowieso nog bijkomend inzetten op sensibilisering. Ook bij de intercommunales, voor wat bijvoorbeeld die sticker betreft. Ik denk dat dat wel helpt. Wij zullen daar bijkomende initiatieven nemen.

De voorzitter: Mevrouw Perdaens, bent u tevreden?

Freya Perdaens (N-VA): Ja, ik ben zeer tevreden. Ik ben ontzettend blij dat er zo wordt ingezet op ons recyclagemateriaal. Dank u wel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

– *Mevrouw*

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 129
van **FREYA PERDAENS**
datum: 28 november 2019

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Procedure bodemonderzoek - Termijnen

Bij grote rioleringswerken in de Sint-Katharinastraat in Puurs werd bodemvervuiling vastgesteld. In de zomer werden de omwonenden aangeschreven dat er een bodemonderzoek zou plaatsvinden om de aard en de omvang van de verontreiniging, die bij bronbemaling werd vastgesteld, in kaart te brengen. Er gebeurde in opdracht van de eigenaar een oriënterend onderzoek, nu wordt gewacht op het beschrijvende onderzoek. De bewoners hoorden tot nu toe niets.

Dit is slechts een voorbeeld; in Vlaanderen zijn er heel wat vaststellingen van bodemvervuiling, en vervolgens moeten er dus onderzoeken volgen.

1. Wat is de juiste maximumtermijn bij vaststelling van bodemvervuiling van de verschillende stappen die worden ondernomen? Wat is de maximumtermijn tussen vaststelling van bodemvervuiling en het informeren van de betrokken partijen?
2. Is er controle of de maximumtermijnen van de verschillende stappen bij bodemonderzoek niet worden overschreden? Hoeveel bedroeg het aantal overschrijdingen van deze termijn in 2017, 2018 en 2019?

ANTWOORD

op vraag nr. 129 van 28 november 2019

van **FREYA PERDAENS**

1. De maximumtermijn is afhankelijk van de procedure die van toepassing is binnen het Bodemdecreet.
 - De schadegevallenprocedure (artikel 74 tot en met 82 van het Bodemdecreet) voorziet een soepele regeling om bodemverontreinigingen ontstaan door een schadegeval snel en efficiënt te verwijderen.
 - Deze procedure wordt toegepast op schadegevallen die binnen de 30 dagen na het ontstaan ervan gemeld worden aan de bevoegde overheid. De bevoegde overheid is de burgemeester van de betreffende gemeente of de OVAM, afhankelijk van de locatie waar het schadegeval ontstond. De behandeling van de bodemverontreiniging moet binnen de 180 dagen afgerond zijn.
 - Binnen de 30 dagen na ontvangst van de melding deelt de bevoegde overheid haar beslissing mee aan de saneringsplichtige. Zij ziet er tevens op toe dat de maatregelen effectief binnen de 180 dagen worden uitgevoerd.
 - Wordt de bodemverontreiniging niet of onvoldoende aangepakt binnen de 180 dagen dan wordt de beslissing van de bevoegde overheid opgeheven.
 - Voor 'nieuwe' bodemverontreinigingen die niet of niet meer binnen de schadegevallenprocedure worden opgevolgd dient de saneringsplichtige onverwijld over te gaan tot de uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek. We spreken van een nieuwe bodemverontreiniging als de verontreiniging tot stand kwam na 28 oktober 1995.
 - Wat betreft verdere onderzoeksverplichtingen die voortvloeien uit een oriënterend bodemonderzoek gelden andere regels. Na het ontvangen van een oriënterend bodemonderzoek wordt de saneringsplichtige bepaald door de OVAM. Die krijgt een aangetekende brief met daarin een datum voor het indienen van het beschrijvend bodemonderzoek. Deze datum is afhankelijk van dossier tot dossier, hier zijn geen decretale bepalingen voor. Uiteraard wordt deze termijn naar redelijkheid bepaald op basis van elementen uit het oriënterend bodemonderzoek.
 - Als uit het beschrijvend bodemonderzoek blijkt dat een bodemsanering nodig is, wordt de saneringsplichtige hier schriftelijk van op de hoogte gebracht. Deze brief bevat een datum waartegen het bodemsaneringsproject moet ingediend zijn. Ook deze datum wordt bepaald op basis van het bodemonderzoek. Hier zijn geen decretale bepalingen voor.
 - Zowel een oriënterend bodemonderzoek als een beschrijvend bodemonderzoek worden binnen de decretale termijn van 60 dagen behandeld. Binnen 60 dagen worden de betrokkenen dus op de hoogte gesteld van de resultaten van het onderzoek. Dit gebeurt door een brief aan de opdrachtgever en een bodemattest aan de eigenaars en exploitanten van de gronden als deze voor de eerste maal zijn opgenomen in het grondeninformatieregister.
 - Een bodemsaneringsproject wordt in twee fases behandeld. Er wordt een volledig en ontvankelijkheid bepaald binnen 14 dagen na ontvangst van het bodemsaneringsproject. De volledige beslissing volgt binnen 90 dagen na ontvangst van het bodemsaneringsproject. Er is ook een verkorte procedure mogelijk, namelijk het beperkt bodemsaneringsproject. Dit is enkel van toepassing bij niet - vergunningsplichtige werken en als de sanering niet langer dan 180 dagen zal in beslag nemen. Door het wegvallen van de adviesvraag wordt een beperkt bodemsaneringsproject binnen de 30 dagen na ontvangst beoordeeld. Hier gaat geen volledig en ontvankelijkheidsverklaring aan vooraf.

2. Het opvolgen van de termijn voor het indienen van vervolgstappen is een cruciaal proces binnen de afdeling bodembeheer van de OVAM. In eerste instantie wordt de vinger aan de pols gehouden en wordt bij het verstrijken van de termijn contact opgenomen met de aangestelde erkende bodemsaneringsdeskundige en de saneringsplichtige om een stand van zaken op te vragen en een eventuele nieuwe termijn af te spreken. Wordt deze termijn niet gehaald of zijn er geen argumenten om een verder uitstel te verlenen, dan wordt een herinneringsbrief opgemaakt. Blijkt na deze herinneringsbrief dat er geen aanwijzingen zijn dat snel nieuwe stappen zullen gezet worden, dan wordt voor het dossier een begeleidingsopdracht aangemaakt. Als ook dit zonder resultaat blijft, dan wordt overgegaan tot het opmaken van een proces verbaal en het opstarten van een ambtshalve saneringstraject.

De doorstroomtermijnen voor de periode 2017 – 2019 zijn opgenomen in onderstaande tabel.

	Opstellen bodemonderzoek	beschrijvend	Opstellen bodemsaneringsproject
2017	59%		64%
2018	68%		61%
2019	72%		53%

Tabel: Aantal ingediende vervolgonderzoeken ontvangen binnen 2 jaar na aanmanen.

Ervaringen over de vertragingen en de aangehaalde argumenten:

Het opmaken van een beschrijvend bodemonderzoek kan veel tijd in beslag nemen door het uitvoeren van verschillende fases van afperking. In gevallen van moeilijkere of zwaardere verontreinigingen kan deze vertraging heel erg oplopen. Na het plaatsen van de boringen en peilbuizen worden de geschikte stalen genomen en opgestuurd naar het laboratorium. Afhankelijk van de resultaten kan bijkomend onderzoek nodig zijn, wat alweer meer tijd in beslag neemt.

Het opmaken van een bodemsaneringsproject kan dan weer vertraging oplopen door het actualiseren van de veldmetingen, moeilijkheden bij het kiezen van de geschikte saneringstechniek, eventuele vergunningsmatige moeilijkheden.

Daarnaast spelen nog niet dossierspecifieke factoren mee zoals het afwachten van het lanceren van een bodemsaneringsfonds zoals Promaz en Tersana, of een potentiële nieuwe aanmeldingsprocedure zoals bij Vlabotex.

Tot slot spelen ook financiële redenen een rol om een saneringsplichtige meer respijt te geven tot het uitvoeren van de verdere verplichtingen. Binnen de marges van het wettelijke en redelijke wordt ook hier rekening mee gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 22

van **FREYA PERDAENS**

datum: 3 december 2019

aan **BENJAMIN DALLE**

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

Jeugdbewegingen - Stijgend ledenaantal in relatie tot de infrastructuur en leiding

In de beleidsnota Jeugd 2019-2024 vermeldt de minister bij operationele doelstelling 2.4 op pagina 16 het volgende: "Heel wat jeugdbewegingen kunnen de toestroom van nieuwe leden niet aan met de huidige infrastructuur en leiding. Ik wil hier de nodige aandacht aan besteden en verdere ondersteuning bieden. Jeugdwerk moet zich ten volle kunnen bezighouden met de kern van haar opdracht: kinderen en jongeren versterken en verbinden. De ondersteuning van het engagement van kinderen en jongeren is een belangrijke uitdaging voor het jeugd- en kinderrechtenbeleid. Vrijwilligers zijn de spil van het jeugdwerk. Ik zal vanuit mijn bevoegdheid Jeugd actief het belang van vrijwilligers erkennen en blijven zoeken naar nieuwe hefbomen van ondersteuning. Regelmatig stellen we vast dat er een probleem is inzake de capaciteit binnen de jeugdsector. Ik zal aan de Vlaamse Jeugdraad een advies vragen over hoe we de jeugdsector kunnen ondersteunen om nieuwe vrijwilligers aan te trekken."

1. Kan de minister de achterliggende cijfers meedelen waarop de stelling is gebaseerd dat jeugdbewegingen de toestroom van nieuwe leden met de huidige infrastructuur en leiding niet aankunnen? Wat is de evolutie van het aantal leden, leiding en infrastructuur over de jaren heen?
2. Zijn er grote regionale verschillen op te tekenen in de evolutie van het aantal leden, leiding en infrastructuur over de jaren heen? Zijn er, naast regio, andere specifieke evoluties die opvallen en die nuttig kunnen zijn om het beleid op aan te passen?
3. Op welke termijn ziet de minister het plan om nieuwe vrijwilligers voor de jeugdsector aan te trekken?

ANTWOORD

op vraag nr. 22 van 3 december 2019

van **FREYA PERDAENS**

1-2. Ik neem het antwoord op de beide vragen samen.

Ik heb voor het antwoord de recentste cijfers inzake leden en leiding opgevraagd bij een aantal jeugdbewegingen. U vindt die als bijlage 1 bij het antwoord.

Verenigingen kunnen cijfers geven voor wat betreft de evolutie van het aantal leden en leiding, dat ligt echter moeilijker voor wat betreft de beschikbare lokale infrastructuur. Verenigingen hebben geen volledig zicht op de beschikbaarheid van lokalen en houden dit niet bij op regionaal niveau. Aangezien dat specifiek een lokale materie is hebben we daar vanuit de Vlaamse overheid evenmin een volledig zicht op.

Ondanks het gebrek aan algemeen cijfermateriaal zijn er wel een aantal vaststellingen te maken. Wat betreft de gegevens inzake het aantal leden en de leidingaantallen zien we dat in de laatste vijf jaar het aantal leden bij alle verenigingen blijft stijgen, de leidingaantallen volgen niet dezelfde lijn. Dit laatste aantal is meer aan schommelingen onderhevig, de verhouding wisselt ook van vereniging tot vereniging. Op basis van deze gegevens is de verhouding leden/leiding niet dramatisch te noemen, maar opvolging blijft wel noodzakelijk.

Chirojeugd Vlaanderen geeft wel aan dat hoewel het aantal leden stijgt, het aantal groepen daalt, op termijn kan dat een impact hebben voor het aannemen van nieuwe leden. Scouts en Gidsen Vlaanderen (verder SGV genoemd) geeft aan dat een vijfde van de groepen het afgelopen werkjaar met een ledenstop of wachtlijst werkte. Dit is naast de verhouding leden-leiding deels ook te wijten aan de problematiek rond lokalen. KSA geeft eveneens aan dat de lokalen van sommige groepen in de loop der jaren te klein geworden zijn omdat de ledenaantallen stegen, maar de infrastructuur meestal niet meegroeide. Het aantal KSA-groepen met een ledenstop is beperkt, maar te beperkte infrastructuur is (on)rechtstreeks soms een oorzaak van die noodzakelijke ledenstops.

Zoals hoger vermeld, houden verenigingen geen eigen gegevens bij over de lokale infrastructuur. Wel peilen de koepelverenigingen regelmatig bij hun lokale afdelingen naar hun bezorgdheden. Zo blijkt uit het 'Grote Chiro-onderzoek' dat Chirojeugd Vlaanderen om de vier jaar bij haar leden doet, dat 38% van de Chirogroepen aangeeft dat infrastructuur een van hun grootste uitdagingen is in de komende 5 jaar. Deze uitdaging heeft onder andere te maken met capaciteit (ledenaantal dat stijgt), veiligheid, duurzaamheid en andere onderhoudswerken. 4,3% van de groepen geeft aan dat ze geen lokalen ter beschikking heeft, 4 jaar geleden was dat 2,1%. Het aantal groepen dat zelf eigenaar is van hun lokalen daalde van 30,3% in 2015 naar 23,03% in 2019. 3,49 % van de groepen geeft aan dat hun lokalen in slechte staat zijn en er een nieuw lokaal, verbouwingen of grote renovatiewerken nodig zijn.

SGV geeft aan dat de helft van de groepen 'de kwaliteit van lokalen' tijdens een bevraging naar uitdagingen van groepen in zijn top 10 plaatste. SGV geeft aan dat deze bezorgdheid ook deels kan liggen aan het feit dat kwaliteitseisen vandaag de dag steeds hoger komen te liggen. FOS verwoordt dat als volgt: 'Daar waar in de vorige eeuw scoutslokalen veel vaker bestonden uit 'houten barakken' waar de lokale overheid amper naar omkeek, moeten jeugdlokalen vandaag de dag voldoen aan tal van vereisten (isolatienormen, ventilatienormen, toegankelijkheidsnormen,...). Hierdoor worden bouwprocessen niet enkel duurder maar ook veel complexer dan

vroeger. Wat niet alleen de drempel om er aan te beginnen voor een groep vrijwilligers heel hoog maakt, maar wat ook zijn impact heeft op het aantal helpende handen. Gezien de complexiteit wordt vaker beroep gedaan op een totaalaannemer (daar waar vroeger bepaalde werken gebeurden door handige ouders of ex-leiding) wat de kostprijs nog meer de hoogte in jaagt'.

Alle verenigingen merken op dat er zeer veel verscheidenheid is inzake de infrastructuur van lokale groepen. Sommige groepen zitten al jaren in verouderde infrastructuur, anderen hebben een spiksplinternieuwe ruimte om te gebruiken. Vaak heeft dit te maken met het feit of de gemeente (ooit) inzet(te) op een jeugdwerkinfrastructuurbeleid én met de draagkracht van de groep om (met ex-leiding en ouders) een (ver-)bouw(ings)verhaal aan te vatten.

Als er al regionale verschillen vast te stellen zijn dan gaat dat vooral over de vaststelling dat men in de stedelijke context een stijgende druk op de buitenruimte en openbare ruimte ondervindt. Hoewel grotere gemeenten vaker wel dan niet een beleid voeren rond infrastructuur stellen verenigingen ook vast dat groepen in grootsteden – ondanks een infrastructuurbeleid – juist in grootsteden ook veel moeite ondervinden om een degelijke 'huisvesting' te verwerven.

Een andere vaststelling betreft het gegeven dat een aantal groepen geen schriftelijk contract heeft voor hun gebouwen. SGV geeft aan dat ze het belangrijk vindt dat groepen hetzij eigenaar zijn van een eigen gebouw dan wel over een contract beschikken voor het lokaal. Dat is het geval voor 72 % van de groepen.

KLJ stelde in 2016 vast (naar aanleiding van de monitoring van de lokaalproblemen) dat 1/3de van alle KLJ afdelingen problemen hebben met hun lokaal. Het grootste knelpunt dat bij deze groepen blijft terugkomen is een gebrek aan een overeenkomst op papier. Veel jeugdlokalen dateren uit dezelfde periode en nu de gebreken aan die lokalen bovenkomen is er discussie over het gebruik en de overeenkomsten die voor die gebouwen gelden. Een nieuwbouw of renovatie aan jeugdinfrastructuur wordt vaker dan vroeger ook de start van een betalende overeenkomst voor het gebruik van de infrastructuur waar de oudere (vaak mondelinge) gebruiksovereenkomsten gratis waren.

Het realiseren van een infrastructuurproject lukt vooral bij groepen die een grotere draagkracht hebben (breder netwerk, meer financiën, ...). Voor een aantal groepen met groeimogelijkheden, is de draagkracht om, naast het aanbieden van activiteiten voor hun leden, te beperkt om zich te bezinnen over hun huisvesting. Niet alleen de kostprijs, ook de regelgeving hier rond is minder evident geworden: het opstarten van een vzw, extra verzekeringen, technische kennis, normen die gehaald moeten worden,...

Alle verenigingen geven aan dat ze om die reden meer vragen naar ondersteuning krijgen van lokale groepen inzake hun infrastructuur.

Een specifieke problematiek waar zowel Chirojeugd Vlaanderen als KSA naar verwijzen betreft het gegeven dat veel van hun lokale groepen nog in gebouwen zitten die eigendom zijn van parochiale vzw 's of kerkfabrieken. Daar is vaak geen geld om die gebouwen degelijk te onderhouden of het patrimonium wordt afgestoten door de parochies. Gronden en gebouwen die vaak zonder contract aan groepen in bruikleen werden gegeven worden op erg korte termijnen verkocht (vaak aan projectontwikkelaars).

Ook al zijn dit allemaal interessante vaststellingen, toch moet ik specifiek voor de problematiek van de lokale infrastructuur verwijzen naar de lokale overheden. Het behoort immers tot hun autonomie om hier mee om te gaan.

Het Fonds Culturele Infrastructuur heeft de laatste legislatuur inspanningen gedaan voor het bouwen, verbouwen en aankopen van jeugdinfrastructuur. Sinds de invoering van het nieuwe reglement betreffende de bovenlokale investeringssubsidies, gewijzigd in 2017, investeerde het FoCI in totaal meer dan 4,6 miljoen euro in

jeugdinfrastructuur waaronder € 620.000 voor jeugdwerkinfrastructuur en € 155.000 voor jeugthuizen (zie bijlage 2). Dit als gevolg van de mogelijkheid om een gecoördineerde aanvraag in te dienen voor de sectorale investeringssubsidie "energiezuiniger maken van culturele infrastructuur". Het andere gedeelte van de investeringssubsidies was bestemd voor bovenlokale infrastructuurprojecten zoals jeugdverblijfplaatsen en nationale of regionale secretariaten van koepelorganisaties. De middelen van het Fonds Culturele Infrastructuur zijn dan ook in de eerste plaats voor dit soort bovenlokale infrastructuur bestemd; investeringen in lokale jeugdwerkinfrastructuur vallen onder de bevoegdheid van de lokale overheden.

Bijkomend werd in 2019 een project opgestart in samenwerking met Pulse Transitienetwerk Cultuur Jeugd Media vzw en het Vlaams Energiebedrijf. Jeugdwerkorganisaties met eigen infrastructuur kunnen via Pulse een aanvraag indienen voor een gratis energiescan via het raamcontract dat door VEB wordt aangeboden. Hiermee wil het FoCI dat de organisaties inzicht verwerven in de noden van de eigen infrastructuur en de administratieve en financiële drempel verlagen om de infrastructuur aan te pakken, al dan niet door een aanvraag in te dienen voor een investeringssubsidie. Daarnaast zal Pulse in 2020 een communicatiecampagne opstarten naar lokale overheden via de jeugddiensten en patrimoniumbeheerders over het energiezuiniger maken van jeugdwerkinfrastructuur. Dit aan de hand van de monitoringsresultaten uit het project met de Energiescans.

3. Zoals ik aangaf in de beleidsnota Jeugd zal ik aan de Vlaamse Jeugdraad een advies vragen over de manier waarop we dit best aanpakken. Samen met hen wil ik ook kijken naar een timing om dit plan te realiseren.

Ondersteuning van vrijwilligers gebeurt natuurlijk op meerdere manieren. Allereerst werk ik vanuit jeugd actief mee aan het gecoördineerde Vlaamse vrijwilligersbeleid, een beleid dat actief streeft naar een betere erkenning en ondersteuning van alle vrijwilligers in alle sectoren waarover de Vlaamse overheid bevoegdheid heeft.

Daarnaast worden vrijwilligers ondersteund via de competentieontwikkeling in wat we 'kadervorming' noemen. Na de evaluatie van het desbetreffende decreet gingen administratie en sector samen aan de slag in het voorjaar van 2019 om na te gaan hoe dit decreet kon worden bijgeschaafd. De voorstellen die daaruit kwamen liggen momenteel bij mij en ik bekijk of deze voldoende tegemoet komen aan mijn ambitie om de procedure zoveel mogelijk te vereenvoudigen zonder kwaliteitsverlies van de vorming. Ik wil daar zeer binnenkort een beslissing in nemen zodat dit decreet snel kan worden aangepast. Dit in het belang van de jeugdsector en van de vrijwilligers.

Ten slotte zorgt ook regelgeving voor beperkingen en drempels. Voor het jeugdwerk, dat voornamelijk op vrijwilligers draait, betekent dit soms een grote last en tijdsbesteding. Tijd en energie die zij terecht meer aan hun kerntaken willen besteden. Willen we jonge mensen maximale kansen en ruimte geven om zich binnen een vereniging en voor de samenleving te engageren dan moet de plan- en regeloverlast die hen hierbij hindert naar beneden. Dat vraagt een gecoördineerde aanpak van overregulering voor (jeugd)verenigingen op alle beleidsniveaus. Binnen mijn bevoegdheid Jeugd werk ik concrete drempels weg bij het organiseren van fuiven of kampen, het beheer van jeugdwerkinfrastructuren, of de internationale mobiliteit van jongeren.

BIJLAGE

1. [Tabel met overzicht van leden en leiding vanaf 2014 tot heden](#)
2. [Overzicht investeringen jeugdinfrastructuur 2017-2019](#)

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 96

van **FREYA PERDAENS**

datum: 21 februari 2020

aan **BENJAMIN DALLE**

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

Infrastructuur jeugthuizen - Stand van zaken

In de Krant van West-Vlaanderen van donderdag 20 februari 2020 stond het artikel 'Jeugdhuis UzUz onmiddellijk gesloten door stabiliteitsproblemen'.

Daarin staat het volgende:

"Jeugdhuis UzUz in de Brugsebaan moet per direct sluiten. Dat heeft de stad beslist na een negatief stabiliteitsonderzoek. Een streep door de rekening van de jongeren, die nog tal van plannen hadden met hun werking, zoals eind deze maand een streekbierenavond. 'Maar de veiligheid primeert nu', zegt burgemeester Defreyne. 'We mogen er niet aan denken dat er straks iets met het gebouw gebeurt wanneer er zich jongeren in bevinden.'"

Op vraag van het bestuur werd een stabiliteitsstudie uitgevoerd van de gebouwen aan de Brugsebaan 61. Die gebouwen worden door de stad gehuurd van een private eigenaar en ter beschikking gesteld aan de jeugdvereniging UzUz. "De studie werd uitgevoerd omdat er steeds meer en grote barsten in de muren kwamen. Onderzoek toonde enkele ernstige gebreken aan. De dakconstructie is in zeer slechte staat, er is geen ringbalk aanwezig en er is een vermoeden van betonrot. Deze gebreken dienen grondig en integraal aangepakt te worden. Op advies van de dienst veiligheid van de stad wordt het gebouw dan ook met onmiddellijke ingang gesloten voor het publiek en voor openbaar gebruik. "Samen met het jeugdbestuur en de jeugddienst zoeken we naar een geschikte oplossing voor het jeugdhuis", laten Jeugdschepen Ann Bentein en burgemeester Gauthier Defreyne weten. "Hoe dan ook laten we de jeugdvereniging niet in de kou staan. We kunnen de continuïteit van de werking garanderen door activiteiten op andere locaties te laten plaatsvinden. In eerste instantie moeten we aan de veiligheid denken."

Voor de jeugdvereniging zelf is dit een nieuwe klap. Veertien jaar al zitten de jongeren op de locatie, maar de afgelopen tien jaar hadden ze met zeven inbraken af te rekenen. Het vinden van medewerkers was ook niet altijd even eenvoudig. "We hadden nog plannen om een nieuwe vergaderruimte in te richten", aldus een woordvoerder van UzUz. "Nu mogen we het pand zelfs niet meer betreden omdat het te gevaarlijk is. Het doet toch pijn aan ons hart, want de locatie in de Brugsebaan was onze thuis gedurende zowat veertien jaar. We gaan nu met de stad in gesprek gaan om te bekijken of onze activiteiten alsnog kunnen plaatsvinden." Op 29 februari stond een streekbierenavond gepland en op 28 maart een meeting in het thema van de misdaadreeks Peaky Blinders. Of en waar die eventueel onderdak vinden, wordt dit weekend besproken. Het jeugdhuis was onder meer bekend voor activiteiten als Balloween of In Uzn'Of - die hoogtepunten

blijven de jongeren bij. "Toch laten we een plaats achter waar we veel mooie herinneringen hebben. Een plaats die je ook wel je tweede thuis kon noemen. De werking stopt niet, omdat we weten dat er jongeren in Gistel zijn die een plaats als deze nodig hebben", klinkt het nog op sociale media. (TVA)

In de beleidsbrief staat het woord jeugdinfrastructuur enkel vermeld onder de Operationele Doelstelling "2.3 Blijven inzetten op het ondersteunen van jeugdkampen door jeugdbewegingen en jeugdorganisaties". Hiermee zou de vrees kunnen ontstaan dat er niet in de richting van de infrastructuur van de jeugthuizen wordt gekeken.

1. Wordt er deze legislatuur ook ingezet op de infrastructuur van jeugthuizen? Welke initiatieven worden genomen?
2. Is er zicht op het aantal jeugthuizen dat gehuurd wordt op de private markt, het aantal dat ter beschikking gesteld wordt door het lokaal bestuur en het aantal in eigen beheer?
3. Is er zicht op de staat van de infrastructuur van de jeugthuizen in Vlaanderen?
4. De minister geeft in zijn beleidsbrief aan: "Wat betreft de eigen jeugdinfrastructuur zal ik in het verlengde van de audits en QuickScans die de afgelopen jaren werden uitgevoerd, verder relevante informatie verzamelen en structureren i.f.v. een meerjarenplan."

Zullen deze audits en Quickscans ook voor jeugthuizen (kunnen) gebeuren?

ANTWOORD

op vraag nr. 96 van 21 februari 2020

van **FREYA PERDAENS**

1. De bevoegdheid van de Vlaamse Overheid met betrekking tot jeugdinfrastructuur beperkt zich in principe tot de bovenlokale jeugdinfrastructuur. Sinds de oprichting in 1998 heeft het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI) de decretaal verankerde taak investeringssubsidies te verstrekken voor het bouwen, uitbreiden, verbouwen of aankopen van cultuur- en jeugdinfrastructuur met bovenlokaal belang. Investeringsmiddelen voor lokale cultuur- en jeugdinfrastructuur werden op dat moment overgedragen naar het Gemeentefonds. Het Besluit van de Vlaamse regering voor het verlenen van investeringssubsidies voor culturele infrastructuur met bovenlokaal belang van 9 juni 2017 (informeel "FoCI-reglement" genoemd) vormt de wettelijke basis en het leidend kader voor het verlenen van investeringssubsidies door het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI). Bovenlokale jeugdinfrastructuren - en dus ook jeugthuizen met een bovenlokale werking - kunnen beroep doen op investeringssubsidies, voor zover de aanvraag past binnen de voorwaarden van het FoCI reglement.
2. Het Departement Cultuur, Jeugd en Media heeft slechts een beperkt zicht over de jeugdinfrastructuur in het algemeen en kan dus geen volledig antwoord geven.
3. Zie vraag 2.
4. De geciteerde passage heeft betrekking op de 'eigen jeugdinfrastructuur'. Dit verwijst naar de jeugdinfrastructuur die eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap of waarvan zij de verplichtingen gebonden aan het eigenaarschap op zich neemt met betrekking tot onderhoud en beheer.

Infrastructuren die niet binnen deze eigen infrastructuur vallen kunnen beroep doen op de investeringssubsidies en andere initiatieven van het Fonds Culturele Infrastructuur. Voor lokale jeugdwerkinfrastructuur wordt dit jaar nog een communicatiecampagne opgestart door Pulse Transitienetwerk Cultuur Jeugd Media, in opdracht van het Fonds Culturele Infrastructuur.